

Ավետիք Իսահակյան

Հացի երգը

Գովք եմ երգում ցամաք հացին,
Փշրանքներին չոր հացի, -
Փշրանքներին, որ մնացին
Լի աշխարհից փայ ինձի ...
Արյուն ու քրտինք ծով – ծով թափեցի,
Ոսկի արտերում արևի բոցին,
Եվ անձրևի չափ արցունք թափեցի
Ու արյուն – քրտինք՝ ի սեր չոր հացին:
Կալիս միջին շեղջ – շեղջ ցորեն,
Քոխվեն եկավ, խարջ ու խարաջ
Հաշվեց, չափեց, քաշեց տարավ
Իմ աչքի լուս – ոսկի ցորեն.
Աղան եկավ, ոտքը զարկեց,
Հաշվեց, չափեց, քաշեց, տարավ
Իմ աչքի լուս – ոսկի ցորեն.
Խաչ ու տերտեր, աղքատ, աշուղ,
Բոշա, դերվիշ, հավք ու թռչուն՝
Ամենքն եկան, իրենցն առան, -
Ես մնացի աղքատ նորեն, -
Ձեռքս ծոցիս՝ մերկ ի մորեն.
Ձեռքս ծոցիս՝ կուտ կըմուրամ
Իմ քրտինքով շեղջած ցորենն.
Հերի՛ք մնանք աղքատ ու գուրկ,

Մեր խողճ խելքի կորածն ենք մենք. –
Մենք ենք դատել, մերն է հացը,
Մեր քրտինքի տերը մենք ենք.
Մենք ենք լցրել ամբար, մառան
Աղին, խանին, իշխանին.
Մենք մեր ձեռքով լուծ ենք շինել՝
Լուծ ենք դրել մեր վզին ...
Ե՛լ. Աշխատավոր, ստրուկ ժողովո՛ւրդ,
Եվ լուծդ քցի՛ր, եղի՛ր ինքնիշխան.
Քրտինքիդ տերը մենակ դու եղի՛ր,
Մեկեն կրկորչեն աղա, խան, իշխան.
Ազատությունն է հացն այս աշխարհում,
Երգեցե՛ք գովքը ձեր հալա՛լ հացին:
Հացն է, իմացե՛ք, ազատությունը,
Երգեցե՛ք գովքը ձեր հալա՛լ հացին.
Առա՛ջ գնացեք, աշխատավորնե՛ր,
Երգելով գովքը ձեր ազա՛տ հացին.
Հացն է լո՛ւյս ու զե՛նք, ուժ ու իրավունք,
Երգեցե՛ք գովքը ձեր արդա՛ր հացին,
Ձեր ազատության – ձեր հալա՛լ հացին ...

1906